

ג' סנה

ק' א' פ"י פ"ס מלכות
א' ב' פ"י פ"ס מלכות
ב' ג' פ"י פ"ס מלכות
ג' ד' פ"י פ"ס מלכות
ד' ה' פ"י פ"ס מלכות
ה' ו' פ"י פ"ס מלכות
ו' ז' פ"י פ"ס מלכות
ז' ח' פ"י פ"ס מלכות
ח' ט' פ"י פ"ס מלכות
ט' י' פ"י פ"ס מלכות

א"ל א צחצחה של ד' מיני דמים - חקצבר ר' יהודה דם נזוס הוא
ונקטת ונעשה מחיצה כדאמר לקמן גבי מפלתא מין דגיס ורבנן
סברי מקור מגדל חצובה ולא דם נזוס הוא: [בבב] סברי לא אמרינן
רוח חצויה - תימה ותימא דהיא פלגא ופלגא ויהא ודאי מנא בריה
אצ"י דאיכא חוקת טהרה ו"ל דלמרי'
לעיל (דף י"ה) דחפילו לרבי יהודה לא
הי רוב גמור ואין שרפין עליו את
החזמה ולרבנן אשילו פלגא לא הי
ואורכה רוב החצויה לא על ד' מיני
דמים הם: [לרבי] יוחנן ארומה
ושחורה למאן קתני לה אי לרבי יהודה -
וה"פ התפלת ארומה ושחורה דיע
כדמפרש ר' יהודה בסופא השתא ירוקה
ט' ומתוך פ' ר"ח משמע ל"ג ול"ה
כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה
דחא כהדרא קאי במילתייהו שחורה
וארומה ואין צ' סוגיית הא"ס:
ואיניו נאכל - דאימא לא רחשה ולא
ילדה ו' קרבנות און לריכה
להביא משום דאימא רחשה וילדה דא"כ
קושי סמוך ללידה הוא וסארה כיון דלא
שפתה מעת לפת דיש קושי לנפלים וכן
ל"ל לרבי יהושע דסבר ית קושי לנפלים
דאי און קושי היה לה להביא שני
קרבנות של זביה דהוי ודאי נאכל ושל
לידה דהוי ספק אית נאכל דלזביה
וללידה לא סגי בקרבן חד מידי דהוי
אחלבו ודס כדאמרין בפ"ג דכריתות
(דף ט') ולקמן בפ' יולא דופן (דף י"ג):
באפשר

השורדי. מוז: מידן ככרמלי חי. דהכי נמי דקיי ככרמלי חי. ואם
דגרסי כשדמי מידן הכרמלי: בכוס טבריא של זכוכית פשוט. טב"ש
ואידי דקלט נראה צ' ארומות הין: הדרן על"ך כל היד
דכמפלת יתחיצה אם יש עמה דם טמאה. משום נדה: ואם לאו
טהודה. ללא לידה
היא דאי לידה היא כלל דם נמי
טמאה דכמי (ויקרא י) כימי נדם
דזפה טמאה: ר' יהודה אומר כו'.
מפרש בגמרא: כמין שערה. שער:
יבחושי. יתוסי: אם ימחה טמאה.
משום נדה דדם הוא: מין דגיס. נמי
ללא ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא
[מ:] הלך אי איכא דם טמאה נדה ואם
לאו טהרה: תשב לזכר. ימי טמאה
שבעה וימי טהרה ל"ג וכל דמים
שפירא נון טהורין: לזכר ולגבה.
למחרת ימי טמאה דנקבה שבעים
וימי טהרה כלים לקמן ארבעים יום
סבר ולא פ' כנקבה. ובגמרא [מ] מפרש
מאי שנא דלמיה ועוף קרי ולד יומר
מדיס: ג' של ד' מיני דמים.
דקצבר היא גופה דם הלך טמאה
נדה אכל ולד לא הוי: ירוקה ולבנה.
לא מארבע מיני דמים הן אלא ארבע
וכמני ארומה וקורן כרסס וכמנו.
ושמור לא קא קשי דהיינו ארבע אלא
שלקה: לא אמרינן כו'. דקצברי און
רוח חצויה של ארבע מיני דמים דלא
אפסוק הן הוי דנא: למאן קתני לה.
לומר להודיע דכיון של מי נא: אלא
לר' יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה
נמי פליגי: ותו לרבי יוחנן וכו'. כלומר
הן קושיא דירוקה ולבנה לא איבעי לן
לפרוש דמי אידי דקשיא ליה לשמואל
קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן
נמי אמר על שאר מיין לרבי יהודה
טהרה והכל קמי ירוקה ולבנה ופליגי
רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן
דלמרי' של ארבעת מיני דמים דברי הכל
כו': הכי גרסינן וכי תימא כי פליגי
רבנן אירוקה ולבנה אלא ארומה ושחורה
למאן קתני לה כו' אלא לאו רבנן ופליגי:
פתיחת הקבר. רכחם: בלא דם. דם
לידה הלך לרבנן כי איכא דם טהרה
ואפילו החמיכה של ארבע מיני דמים
דחמיכה ללא דם הוא אלא כשר ולא
אמר דם אחר איכא ואון הוא דלא
חוק דקצברי רבנן אפשר לפתיחת
הקבר כלל דם (אלר) יהודה אפילו
ירוקה ולבנה טמאה דדאי דם אחר
הוא ואון הוא דלא חוק דאי אפשר
לפתיחת הקבר כלל דם: קשתה
שנים. כמון י"א יום שזין נדה
לדה ולתה דם מחמת קושי:
ולשלישי הפילה. ואינה יודעת אם

השורדי. מוז: מידן ככרמלי חי. דהכי נמי דקיי ככרמלי חי. ואם
דגרסי כשדמי מידן הכרמלי: בכוס טבריא של זכוכית פשוט. טב"ש
ואידי דקלט נראה צ' ארומות הין: הדרן על"ך כל היד
דכמפלת יתחיצה אם יש עמה דם טמאה. משום נדה: ואם לאו
טהודה. ללא לידה
היא דאי לידה היא כלל דם נמי
טמאה דכמי (ויקרא י) כימי נדם
דזפה טמאה: ר' יהודה אומר כו'.
מפרש בגמרא: כמין שערה. שער:
יבחושי. יתוסי: אם ימחה טמאה.
משום נדה דדם הוא: מין דגיס. נמי
ללא ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא
[מ:] הלך אי איכא דם טמאה נדה ואם
לאו טהרה: תשב לזכר. ימי טמאה
שבעה וימי טהרה ל"ג וכל דמים
שפירא נון טהורין: לזכר ולגבה.
למחרת ימי טמאה דנקבה שבעים
וימי טהרה כלים לקמן ארבעים יום
סבר ולא פ' כנקבה. ובגמרא [מ] מפרש
מאי שנא דלמיה ועוף קרי ולד יומר
מדיס: ג' של ד' מיני דמים.
דקצבר היא גופה דם הלך טמאה
נדה אכל ולד לא הוי: ירוקה ולבנה.
לא מארבע מיני דמים הן אלא ארבע
וכמני ארומה וקורן כרסס וכמנו.
ושמור לא קא קשי דהיינו ארבע אלא
שלקה: לא אמרינן כו'. דקצברי און
רוח חצויה של ארבע מיני דמים דלא
אפסוק הן הוי דנא: למאן קתני לה.
לומר להודיע דכיון של מי נא: אלא
לר' יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה
נמי פליגי: ותו לרבי יוחנן וכו'. כלומר
הן קושיא דירוקה ולבנה לא איבעי לן
לפרוש דמי אידי דקשיא ליה לשמואל
קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן
נמי אמר על שאר מיין לרבי יהודה
טהרה והכל קמי ירוקה ולבנה ופליגי
רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן
דלמרי' של ארבעת מיני דמים דברי הכל
כו': הכי גרסינן וכי תימא כי פליגי
רבנן אירוקה ולבנה אלא ארומה ושחורה
למאן קתני לה כו' אלא לאו רבנן ופליגי:
פתיחת הקבר. רכחם: בלא דם. דם
לידה הלך לרבנן כי איכא דם טהרה
ואפילו החמיכה של ארבע מיני דמים
דחמיכה ללא דם הוא אלא כשר ולא
אמר דם אחר איכא ואון הוא דלא
חוק דקצברי רבנן אפשר לפתיחת
הקבר כלל דם (אלר) יהודה אפילו
ירוקה ולבנה טמאה דדאי דם אחר
הוא ואון הוא דלא חוק דאי אפשר
לפתיחת הקבר כלל דם: קשתה
שנים. כמון י"א יום שזין נדה
לדה ולתה דם מחמת קושי:
ולשלישי הפילה. ואינה יודעת אם

[למל ית]
[לקמן כו' מ:]
[ג'ל אר דים
לא אמרינן]
[תלין ש' [כריתות י'
כחוס מ']
[למל ית]
[ט' ע']
[למל ית]
[למל ית]

הדרן עלך כל היד

*המפלת יתחיצה אם יש עמה דם טמאה
ואם לאו שחורה ר' יהודה אומר
בין כך ובין כך טמאה *המפלת כמין קליפה
כמין שערה כמין עפר כמין יבחושי ארומים
תפיל למים אם נמרו טמאה ואם לאו שחורה
המפלת כמין דגים תבנים שקצים ורמשים
אם יש עמהם דם טמאה ואם לאו שחורה
*המפלת מין בהמה חיה ועוף בין טמאין
בין שחורין *אם זכר תשב לזכר ואם נקבה
תשב לנקבה ואם אין ידוע תשב לזכר
ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים
כל שאין בו מצורת אדם אינו ולד:

ג' אמר רבי יהודה אמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחתיכה של
ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים שחורה ור' יוחנן אמר של ארבעת
מיני דמים דברי הכל טמאה של שאר מיני דמים דברי הכל שחורה לא נחלק
אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה *רבי יהודה סבר זיל בתר רוב
חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היין ורבנן סברי לא
אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא
מגורדעא אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חתיכה ארומה שחורה
ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו שחורה רבי יהודה אומר
בין כך ובין כך טמאה קשיא לשמואל בחדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל
בחדא דאמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת
מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכי תימא כי פליגי
רבי יהודה ארומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן
קתני לה אילימא רבנן השתא ארומה ושחורה משהרי רבנן ירוקה ולבנה
מיבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליגי ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת
מיני דמים דברי הכל טמאה הא קתני ארומה ושחורה ופליגי רבנן וכי
תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל ארומה ושחורה לא אלא
ארומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה
טמאה ארומה ושחורה מיבעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב
נחמן בר יצחק *באפשר לפתיחת הקבר כלא דם קמיפלגי ובפלוגתא
דהני תנאי דתניא *קשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה
דרי

[כריתות י'
למל ית]

ר' יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים שחורה ור' יוחנן אמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה של שאר מיני דמים דברי הכל שחורה לא נחלק אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה *רבי יהודה סבר זיל בתר רוב חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היין ורבנן סברי לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא מגורדעא אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חתיכה ארומה שחורה ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו שחורה רבי יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה קשיא לשמואל בחדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל בחדא דאמר שמואל לא שימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכי תימא כי פליגי רבי יהודה ארומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן קתני לה אילימא רבנן השתא ארומה ושחורה משהרי רבנן ירוקה ולבנה מיבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליגי ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה הא קתני ארומה ושחורה ופליגי רבנן וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל ארומה ושחורה לא אלא ארומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה טמאה ארומה ושחורה מיבעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב נחמן בר יצחק *באפשר לפתיחת הקבר כלא דם קמיפלגי ובפלוגתא דהני תנאי דתניא *קשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה דרי

סוף רש"י המפלת חתיכה. כלל זריה, אם יש עמה דם טמאה. האם טמאה כשאר נדה ולא משום לידה, ללא ולד הוא (למל ית:). כמין שערה. ארומה (לקמן נד:). המפלת מין בהמה חיה ועוף. קאמר ר"מ טורח ולד עליה ואמן וטבת עליה ימי טמאה וימי טהרה (תולין עה). תשב לזכר. שבעה ימי טמאה ושלשים ושלשה ימי טהרה. שכל דמים שהיא רחשה כהן טהורין (סס). תשב לנקבה. שבעים טמאים וכו' טהרה (סס וטורות מ). ואם אין ידוע. אם זכר אם נקבה, העל עליהם סומר שניהם וחשב לזכר ולנקבה. שבעים טמאות לידה נקבה, ואפילו אינה רחשה כהן, שמה נקבה לידה וכלל רחשה איכא שבעים טמאות לידה, וימי טהרה און לא אלא עד ארבעים יום מחמת לידת דבין זכר, שמה זכר הוא (תולין טס ובעי"ז בטורות טס). של ארבעת מיני דמים. שהחמיכה מארבע מראות דם טמא השניין במתני, ואפ"י דחמשה פק, שמור ארבע אלא שלקה, דכיון דמראה דם טמא יש נה, אמרינן כולו דם הוא וטמאה נדה, ורבנן סברי און זה דם אלא כשר, אבל של שאר מיני דמים טהורה. כגון ירוק וכן שטורין הן (למל ית:). ואינה יודעת מה הפילה. שאנדה החמיכה קודם שנאה לפנינו (למל ית:). לא אמרינן רוב החתיכות כו'. דלא כסירא ליה רוב חתיכות של ד' מיני דמים (סס).